

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **S. K.**, zastoupeného Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, P. O. Box 78, 130 51 Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 9. srpna 2013, č. j. CPR-13821-17/ČJ-2012-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. října 2013, č. j. 4 A 55/2013 - 31,

takto:

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort Praha, ze dne 29. 6. 2012 č. j. KRPA-28909-ČJ-2012-000022 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, byla stanovena v délce tří let. Počátek doby, po kterou mu nelze umožnit vstup na území, byl stanoven v souladu s § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území ČR.

[2] Rozhodnutím žalovaného Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9. 8. 2013 č. j. CPR-13821-17/ČJ-2012-930310-V238 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o správním vyhoštění. Také správní žaloba byla rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2013 č. j. 4 A 55/2013-31 zamítnuta.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) se kasační stížností, ohlášenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 13. 11. 2013 a doplněnou dne 27. 11. 2013, domáhá zrušení citovaného rozsudku Městského soudu v Praze. Součástí kasační stížnosti je také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Stěžovatel uvedl, že sama správní žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění ze zákona odkladný účinek měla (§ 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb.), nikoli však již kasační stížnost, byť i řízení o ní má, resp. může mít skutečné a velmi intenzivní dopady do jeho soukromého a rodinného života. Návrh na odkladný účinek odůvodnil tím, že bez jeho přiznání mu hrozí, že bude na základě pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění muset opustit Českou republiku, vynaložit značné náklady na cestování a zajištění ubytování v zemi původu, což mu již nebude nahrazeno, ani pokud by Nejvyšší správní soud posléze kasační stížnosti vyhověl. Poukázal na zásah do svého rodinného a soukromého života. Na území České republiky má rodinné, sociální a pracovní zázemí; žije zde s družkou, českou občankou, takže lze na věc nahlížet i z pohledu práva rodinného příslušníka občana EU ve smyslu § 15a odst. 3 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb.; inicioval již v tomto ohledu řízení. Tato tvrzení dokládá čestným prohlášením své družky a dalších dvou přátel a předvoláním na 5. 12. 2013 v rámci řízení o žádosti o zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění. Tvrdí konečně, že ze všech těchto důvodů by mu výkon správního vyhoštění způsobil „nenahraditelnou újmu“ a přitom přiznání odkladného účinku kasační stížnosti „se nedotkne nabytých práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem“.

[5] Žalovaná, ač vyzvána, se k návrhu na přiznání odkladného účinku nijak nevyjádřila.

[6] Nejvyšší správní soud se rozhodl odkladný účinek kasační stížnosti přiznat.

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných předpokladů uvedených v daném ustanovení tj. (1.) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň (2.) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2012-32 ze dne 29. února 2012, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. V daném případě stěžovatel povinnost tvrzení splnil. Nejvyšší správní soud dosud nemá k dispozici soudní ani správní spis, aby skutečnosti uváděné stěžovatelem přímo ověřil, součinnost v tomto směru neposkytla ani žalovaná, která musí být se situací stěžovatele obeznámena, proto při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku vycházel z toho, že obavám stěžovatele z nereparovatelného zásahu do práva na respektování soukromého a rodinného života, jež je ústavně zaručeným právem, jakož i tvrzení o probíhajícím řízení o zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění nelze upřít reálný základ.

[9] Nejvyšší správní soud se ovšem nejprve musel vyrovnat s otázkou, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec mohlo naplnit jeho smysl, který spočívá v oddálení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli. Tímto problémem se Nejvyšší správní soud již dříve zabýval a dospěl k závěru, že „odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského

soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo“ (viz usnesení ze 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005-96, publikováno pod č. 786/2006 Sb.). V této věci navíc podle § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, má žaloba proti rozhodnutí o vyhoštění cizince odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí, tzn. přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se automaticky aktivuje též odkladný účinek správní žaloby, protože správní vyhoštění nelze vykonat.

[10] Nejvyšší správní soud v daném případě neshledal důvod pro poměrování újmy, hrozící stěžovateli v důsledku hrozícího výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění, s újmou, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, neboť takových osob tu zjevně není (ostatně ani žalovaná nic takového netvrdila). Stejně tak Nejvyšší správní soud neshledal, že by v daném případě bylo posečkání s výkonem rozhodnutí o správním vyhoštění v rozporu s důležitým veřejným zájmem; žalovaná ostatně ani žádný veřejný zájem netvrdila. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku. Přiznaný odkladný účinek se vztahuje nikoliv jen na napadený rozsudek Městského soudu v Praze, ale též na rozhodnutí žalované označené v záhlaví, jež tak do doby vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu v této věci nemůže být vykonáno. Rozhodnutím o odkladném účinku Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá výsledek řízení ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu